Mapes de Patrimoni Cultural

Diputació Barcelona

Llegenda del pla de la Mala Junta

Lluçà

Ubicació

Comarca:	Osona
Lloc/Adreça:	Sector nord-oest del terme municipal
Emplaçament	A 3100 metres per pista forestal de la carretera BV-4341, punt quilomètric 13'900

Coordenades:

Latitud:	42.07348
Longitud:	2.0317
UTM Est (X):	419900
UTM Nord (Y):	4658388

Classificació

Número de fitxa	08109 - 195
Àmbit:	Patrimoni immaterial
Tipologia	Tradició oral
Estil / època:	Contemporani
Segle	XIX-XX
Estat de conservació	Regular
Notes de conservació:	Alguns veïns del municipi encara recorden la llegenda
Protecció	Inexistent
Tipus de protecció:	Inexistent
Accés	Obert
Ús actual:	Científic
Titularitat	Pública
Fitxes associades:	
El Pla de Mala Junta	
Autoria de la fitxa	Jordi Compte i Marta Homs
Data de registre de la fitxa:	dj., 19/02/2009 - 01:00

Descripció

"Ja fa molt temps d'això. L'avi em digué que al seu pare ja li ho havien contat de ben menut. Diu que abans, per allí dalt, vora Manyaques, hi havia una bona pagesia, que jo no sé pas com hi deien i que no era pas gaire lluny del pla de la Mala Junta. El tens present? Donques es veu que el dia de Santa Àgata, que abans era festa molt principal i assenyalada per natros els pagesos, el d'aquella caseta junyia el parell de bon matí i se n'anava cap a fer la junta. Pel camí va trobar em sembla que l'avi em deia un pobre captaire que li va voler fer memòria d'aquella seva distracció o mala voluntat. - Ep! Que Déu vos guard de prendre mal! - li va dir el passavolant. - Que Ell vos ajudi. - Guaiteu, vós, l'home. A bon segur que avui vos heu llevat per la mala espona o bé no heu mirat el calendari gens ni mica. - I què voleu dir amb això? - li fa el pagès aguantant els bous que al seu darrera bavejaven bo i remugant. - O, res. Res, res. Que avui, si no vos en recordeu, em penso que és Santa Àgata, no vos he pas de dir com és d'assenyalada la festa. - Mireu, vós, el caminant. La gata que em penso que voleu dir més que segur que s'està en algun racó de la casa, perquè la mixa és molt ratadora. He, he, he! - i reia d'una manera que fins feia esgarrifances. - No m'heu pas entès, vegeu, o bé jo em penso que ho heu fet prou i bé de sobres. Jo no us he parlat de gats, i encara menys de gates. - I donques. - Jo el que vos dic és que avui és Santa Àgata, i Déu faci no vos en recordeu ja massa amb retard. - Guaiteu! La gata sabeu? Aneu a casa que la dona ja vos la ensenyarà. - Amb Déu siau, que quan el ruc no té set , sí, ja pots anar xiulant que..., tururut. I amb la mà feia un gest estrany. - Ja veureu. Un hom fa el que li sembla i endemés, sabeu?, el que no es cogui per a vós deixeu-ho cremar, que no vós farà mal profit. I encara botzinant va baixar a la trossada per començar la junta. El vianant es perdia mentrestant dins l'obaga. El pagès enganxava els bous a l'arreu i començava el primer solc. N'havia fet tres i bé quatre, quan va trobar que el goret se li enfondia i els bous i ell s'ensorraven. Amb un renec cargolat volgué provar de sortir d'allà dintre, mes ja era tard. Déu Nostre Senyor el castigava pel mancament i la burla. Tot d'un plegat, la terra va acabar d'obrir-se, i arreu, bous i llaurador varen caure a l'infern per sempre més. - I a darrera de la porta hi ha un fus, acabat, amén Jesús - deia la muller del que això em contava, bo i arrupida arran del foc. Sí, vés-te-les a creure, aquestes falòrnies, que tothom sempre ha dit que era veritat, o, si no, no tingues por. Doncs per què del camp on va passar això, que avui és un escampall de rocs, en diuen el Pla de Mala Junta? Endemés, per tot el dia de Santa Àgata hi jau la boira. Ja es poden bellugar, a l'estiu no els faltarà una bona pedregada. Per això molts pobles en el dia de la santa toquen força les campanes, perquè ella estigui ben contenta i els deslliuri d'aquella malvestat."

Observacions:

Llegenda recollida originalment pel folklorista Josep M. Vilarmau dins l'Arxiu de tradicions populars, fascicle II "Tradicions del Lluçanès", i extreta del recull de llegendes i rondalles "El Lluçanès màgic".

Bibliografia

AADD (1998). El Lluçanès màgic. Recull de llegendes i rondalles del Lluçanès. Edicions Cossetània i Ajuntament de Sant Boi de Lluçanès.

